



ЗВЯЗДА

Пралетарыі ўсіх краін, аднайцеся!



22

мая 1991 г.
СЕРАДА

Газета выдаецца
са жніўня 1917 года

Орган Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Беларусі,
Вярхоўнага Савета і Савета Міністраў Беларускай ССР

№ 98 (21626)

Цана 10 кап.

Ці адыдзем ад бездані?

3 сесіі Вярхоўнага Савета БССР

Сесія Вярхоўнага Савета БССР, аб адрыві якой так многа гаварылі стачкоўцы, уоча пачала сваю работу. Грамадства, наэлектрызаванае красавіцкім прасцягваннем, прыціхла. Кожны з нас спадзеваў, што выбраннікі народа правяць мудрасць і мужнасць, каб не перанесці ў залу пасляжорніцкай тэмпературы вуліцы, жорсткіх фармулёўкі яе патрабаванняў. Так, галас вуліцы, заводскай гудкоў трэба чуць, улічваць пры прыняцці рашэнняў, каб толькі чорны або белы — не тыя колеры, якія цалкам адлюстроўваюць усю палітру нашага складанага жыцця. Перад пачаткам сесіі мы размаўлялі з дэпутатамі, і многія падкрэслівалі: так, ёсць небяспека, што замест разважанага і адказнага абмеркавання праблем вываду грамадства з крызісу, сесія захлісне стыхія мітыngu. І хоць спробы народнага дэпутата С. А. Антончыка дабіцца выступлення на сесіі прадстаўнікоў стачкоўцаў не атрымалі падтрымкі, як паказваў далейшы ход падзей, гэтыя апасенні былі не дарэчнымі.

Ва ўступным слове ад імя Прэзідыума Старшыня Вярхоўнага Савета БССР М. І. Дземянца даў кароткую характарыстыку сучаснага становішча ў рэспубліцы. Яно япростасе. Працягваюцца спад у эканоміцы, крызіс ахвільвае гэтыя новыя і новыя сферы, нарастае напружанасць у грамадстве. Вывад: без палітычнай стабільнасці вырашэнне архіважых праблем немагчыма. Была надзея на дыялог з усімі зацікаўленымі ў стабілізацыі абстаноўкі сіламі, але гэтыя надзеі не апраўдаліся. Многія дзяржаўныя, саветскія і гаспадарчыя структуры аказаліся не ў стане аналаваць сітуацыю. І калі Вярхоўны Савет не здолеў пранававаць народны шлях выхату з крызісу, рэспубліку чакаюць надзвычай цяжкія выпрабаванні.

Самыя гарачыя спрэчкі разгарнуліся вакол парадку дня сесіі. Першы намеснік Старшыні Вярхоўнага Савета БССР С. С. Шумкевіч прапанаваў чатыры блокі пытанняў, якія павінны быць разгледжаны: палітычны, эканамічны, сацыяльны, культурны. Такая канцэпцыя Прэзідыума. Усёго ў парадку сесіі набралася аж 34 пункты. Ёсць тут і глабальныя праблемы, і тыя, што носяць лакальны характар.

Іншую канцэпцыю прапанавала дэпутатка апазіцыі БНФ Яна таксама ідзе ад агульнага да прыватнага, але гэта агульнае вылучаецца па іншых мерках. На думку лідэра апазіцыі З. С. Пазняка, кі камуністычны Вярхоўны Савет, кі камуністычны Савет Міністраў не могуць карынным чынам уплываць на сітуацыю, бо сваім нізкапалітным перад Масквой і КПСС толькі пагоршылі становішча. Таму, маўляў, уся іх дзейнасць звязецца да імкнення «мадэрнізаваць

прагнітую адміністрацыйную сістэму», а не прынясе радыкальных змен. Канцэпцыя апазіцыі — ад палітыкі да эканомікі, а больш канкрэтна: наданне Дзяржаўнага аб дзяржаўным суверэнітэце Беларускай ССР статусу канстытуцыйнага закона; дэпартацыя праваахоўных органаў, прадпрыемстваў і арганізацый; новы закон аб выбарах; фарміраванне пераходнага ўрада на каліцыйнай аснове; раздзяленне, прыватызцыя і развіццё эканомікі; пытанні аб войску і аб грамадзястве Беларусі. Сем пытанняў. Дадаткова — адстаўка Прэзідыума Вярхоўнага Савета.

Нічога нечаканага, як бачым, няма. Яшчэ раз пацвярджаюцца: апаненты добра ведаюць адзін аднаго, твар у твар. Думачка, што абедзвюх канцэпцый усё ж бракуе разважлівасці і дварозай азіткі становішча. Калі першы мае на мэце «прыватна» за параўнальна кароткі час сесіі безліч найскладанейшых пытанняў, што, па шчыраму, алабешча на тэму тэаіісці развіцця, то другая прапанае ўсё спачатку рэзка паламіць, што таксама не лепшы варыянт у гранічна вострай абстаноўцы.

Зварнула на сябе ўвагу і рэзка антыкамуністычная накіраванасць прапановы апазіцыі, спробы звесці ўсё комплекснае праблему толькі да пытанняў палітычнага ладу і адказнасці партыі.

Вось тут і пачаўся на сесіі той мітынг, калі прамоўцы слухаюць толькі сябе. Эмоцыі і агульны абвінавачванні пераважылі разумныя сэнс. Словы націск — не лепшы аргумент у спрэчцы.

Дададзім: некаторыя дэпутаты ў сваіх выступленнях адзначалі, што такі пачатак сесіі быў праграмаваны дрэннай падрыхтоўкай да яе Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР.

У канчатковым выніку дэпутаты пераважнай большасцю галасоў прынялі за аснову парадка дня, прапанаваўшы Прэзідыуму Вярхоўнага Савета БССР як больш прымальны і ўважаны.

А на плошчы ў гэты час сабраліся прадстаўнікі стачкоўцаў горада Мінска, а таксама група шахцёрў з Салігорска. На палатнішчах іх патрабаванні, у асноўным палітычныя. У размове завілі: калі яны не будуць уключаны ў парадок дня, то пацвердзяць ўсеагульную палітычную стачку.

Наўжо і сапраўды наша рэспубліка будзе кінута ў бездань хаосу і канфрантацыі?

Л. РЫЖАНКОВА,
М. МІХАЕВІЧ.
Фота М. АМЕЛЬЧАНКІ
і Я. ПЯСЕЦКАГА.

ГАЛОЎНАЯ КАШТОЎНАСЦЬ— ЖЫЦЦЁ ЧАЛАВЕКА

Выступленне Старшыні Вярхоўнага Савета БССР М. І. ДЗЕМЯНЦЯ на IV сесіі
Вярхоўнага Савета БССР дванаццатага склікання 21 мая 1991 года

Паважаныя народныя дэпутаты, выбаршчыкі рэспублікі! Перабудова, якая распачата ў краіне ў 1985 годзе і шырока расчыніла дзверы для абнаўлення сацыялізму, наткнулася на адсутнасць канструктыўных разумных мер, праграм, метадаў, што садзейнічалі б паступальнаму руху наперад, палепшэнню жыцця людзей.

Ніхто не адмаўляе аб'ектыўнай неабходнасці набалельшых перамен. Аднак фарсаванне рэформісцкіх мэт без палітычнай стабільнасці выклікала цэлы рад алмоўных вынікаў.

Абвешчаны курс на моцную сацыяльную палітыку, буксуе, адбываецца рэзкае зніжэнне вытворчасці, паралізаваныя спажывецкі рынак, нарастае дэфіцыт амаль усіх відаў тавараў і прадуктаў харчавання. Рост цэн праводзіць да зніжэння жыццёвага ўзроўню асноўнай масы працоўных.

Нашы людзі, раней упэўнены ў тым, што дзяржава забяспечыць іх работай, бясплатнай адукацыяй, усімі іншымі гарантаванымі. Канстытуцыйныя правы, абароніць іх спакое, бяліца страцілі ўсё гэта. Акрамя таго, становішча нашага народа ў многім ускладняецца чарнобыльскай катастрофай.

У гэтай сітуацыі была добра надзея на нашу чалавечую салідарнасць, згуртаванне нацыі, супрацоўніцтва і канструктыўны дыялог з усімі партыямі, грамадскімі аб'яднаннямі, якіх ужо зарэгістравана ў рэспубліцы каля 80, на сумесны пошук шляхоў вырашэння Ачыны. Але гэтага не адбылося. Канфрантацыя палітычных плыней, наадварот, нарастае.

Выстаўляюцца крайнія палітычныя патрабаванні, пераважаюць эгаістычныя інтарэсы і дзеянні, якія пераходзяць ад эмацыянальнага да ультыматумнага ўзроўню адносінаў з заканадаўчымі і адміністрацыйнымі апаратамі. Усё гэта прыводзіць да сацыяльнага выбуху, якога раней рэспубліка не ведала.

Узнікла пытанне: ці не парушана ў нас сувязь з тымі, чые інтарэсы мы прадстаўляем? Яго трэба адрасваць і самай масавай арганізацыі рабочых прафсаюзаў, і дзяржаўным органам кіравання, і народным дэпутатам усіх узроўняў, а таксама грамадскім структурам.

У нас не склаўся механізм рэгулярных кантактаў з народам. Таму мы не заўважым дакладна сабе ўзяўлем думкі людзей па асноўных праблемах грамадска-палітычнага жыцця, не паспяваем разважаць на яго падзеі, не аказваем уплыву на працэсы барацьбы за масы, за ўладу.

У выніку толькі ў гэтым годзе ад стачак і забастоўкаў Беларусь страціла 120 мільянаў рублёў, у тым ліку ў г. Мінску — каля 80 мільянаў рублёў. Паявіўся прэцэдэнт сілавога націску на адміністрацыю прадпрыемстваў і грамадскія арганізацыі і разбурэння даверу да іх.

Вось чаму па самых строгіх мерках мы павінны адзінаццаты ўсіх дзяржаўных і грамадскіх інстытутаў, якія маюць да гэтага ачыненне. Не здымаючы з сябе адказнасці, хачу сказаць, што як з боку ўрада, так і арганізацыяў у нас усё ўзроўняў не было прынята неабходных мер па папярэджанню сітуацыі. Хоць, з другога боку, усё прадугледжана было складана, таму што працэс разгортвання без належнага аналізу і прагнозу.

Такое яго развіццё павінна быць прадбачыць у першую чаргу ўрад і з улікам выніку нашых суседзях адпаведным чынам падрыхтаваць падвадзкіныя органы. На жаль, гэта не было зроблена. У выніку сітуацыя стала некіраванай. Запасныя распрацоўваемыя меры, што значна зніжала іх эфектыўнасць.

Азітку ўсёму гэтаму даў на сваіх пасаджэннях Прэзідыум Вярхоўнага Савета. Ён абавязваў урад рэспублікі актывізаваць работу па рэалізацыі праграмных пераходаў да рыначнай эканомікі, забяспечыўшы сацыяльнай абароны грамадзян.

Былі папярэджаныя аб няпоўнай службовай адпаведнасці намесніку Старшыні Савета Міністраў і міністры, якія маюць адносіны да рэформы цэн.

Крытычнай азіткі заслугоўвае і работа Прэзідыума Вярхоўнага Савета, яго камісій, якія да гэтага часу не дабіліся зладжанай каардынацыі работы са структурнымі падраздзяленнямі Савета Міністраў.

— паўнае грэбаванне існуючымі законамі.

Мы заўсёды прыслухоўваліся і будзем прыслухоўвацца да галасу народа на плошчах. Але Вярхоўны Савет чужы і тую велізарную частку працоўнага народа, якая штодзённа вырабляе хлеба, маля, тавары на народнае спажыванне, забяспечвае перавозку людзей і народнагаспадарчых грузаў.

Мы з вамі не можам быць свабоднымі ад адказнасці перад безбаронісцю ўступальных у жыццё пакаленняў, дзяцей і моладзі. Нас хвалюе таксама лёс пенсінераў і інвалідаў, якія, бадай, больш за ўсіх пакутуюць ад забастоўкаў.

Улічваючы, што за патрабаваннямі стачкоўцаў, удзельнікаў мітынгаў і забастоўкаў стаяць волю многіх людзей, Прэзідыум выхадзіць сёння з прапановай да Вярхоўнага Савета разгледзець усё гэтыя патрабаванні ў камісіях і на сесіі Вярхоўнага Савета БССР наступным чынам:

— па эканамічных пытаннях — уносіць прапановы старшыні камісій таварышні Козік, Куліч, Унушка, Лёвчук, Сасноў, Булаху, Гаркун;

— аб прыярытэтных сацыяльна-эканамічных развіццях сельскай гаспадаркі — старшыні камісій таварышні Гаркун, Козік, Унушка;

— аб унясенні прыватнай уласнасці на зямлю — старшыні камісій таварышні Гаркун, Лёвчук, Булаху;

— па пытанню аб дэпартацыі дзяржаўных прадпрыемстваў і арганізацый — старшыні камісій таварышні Булаху, Куліч, Каптыу;

— аб дэпартацыі праваахоўных органаў — старшыні камісій таварышні Грыб, Булаху, Лёвчук;

— аб уласнасці КПСС — КПБ — старшыні камісій таварышні Каратчэня, Козік, Булаху;

— аб праходжанні асобамі, прызначанымі ў Узброеныя Сілы СССР, вайсковы службы на тэрыторыі Беларускай ССР — старшыні камісій таварышні Грыб, Булаху, Курлакоў.

Не магу не сказаць аб патрабаванні адстаўкі Вярхоўнага Савета рэспублікі. Давяецца палізізм, якія ж ёсць падставы для таго, каб настайваць на роспуску вышэйшага органа ўлады?

Як вы ведаеце, цяперашні састанак нашага Вярхоўнага Савета быў выбраны ў строгай адпаведнасці з Канстытуцыяй БССР і Законам аб выбарах народных дэпутатаў рэспублікі. На 360 дэпутатскіх мандатаў тады прэзідыювала 1.546 кандыдатаў. Гэта значыць, што ў сярэднім кожны цяперашні народны выбарнік перамог больш чатырох канкурэнтаў. І кожны з іх з поўным правам прадстаўляе інтарэсы ў сярэднім 20—26 тысяч выбаршчыкаў.

Іншая справа, што якасць і

эфектыўнасць работы дэпутатаў можа выклікаць у выбаршчыкаў пачуццё незадаволенасці. Тут, безумоўна, адбываюцца недахват вопыту парламенцкай работы і ўяўны дэфіцыт высокакваліфікаваных спецыялістаў у галіне заканадаўчасці, і прамежныя суб'ектыўныя палітычныя амбіцыі пэўнай часткі дэпутатаў.

Тым не менш за мінулы год работы прыняты 153 новыя законы. А ўсяго разгледжана больш як 200 пытанняў, звязаных з прававым рэгуляваннем новых эканамічных адносін, удасканаленнем нашай палітычнай сістэмы, сацыяльнай абаронай насельніцтва ад вынікаў аварыі на Чарнобыльскай АЭС, з пераходам да рынку.

Ведаем мы і тое, што праграмы і законы толькі тады чаго-небудзь вартыя, калі яны ажыццяўляюцца, калі ў грамадстве створана спрыяльная для гэтага абстаноўка. Сёння ў нас гэтага не хапае.

За апошні час у рэспубліцы адбыліся прыкметныя адрывы заканадаўчай дзейнасці ад прававой свядомасці некаторай часткі працоўных. І цяпер гэты працэс асабліва прагрэсіруе. Гэта значыць, што пакет законаў, прыняты цяперашнім састанам Вярхоўнага Савета, застаецца адрываюцца за межамі ўспрымання вялікай групы людзей.

Важная роля ў прававым выхаванні грамадзян належыць праваахоўным органам рэспублікі, прафсаюзам. На жаль, іх работа пакуль што не аказвае належнага пазітыўнага ўздзеяння на сітуацыю ў грамадстве. Мы разумеем, што ва ўмовах агульнай нестабільнасці суд, пракуратура, органы дзяржаўнай бяспекі і ўнутраных спраў знаходзяцца ў складанай сітуацыі. І ўсё ж трэба выходзіць са стану прававога нігілізму і бескультуры, чаго краіне патрабуе і крымінальная абстаноўка.

Толькі за 4 месяцы бягучага года ў рэспубліцы ўчынена каля 25 тысяч злачынстваў, што на 13,8 працэнта больш, чым за такі ж перыяд у мінулым годзе. Нашы людзі жывуць у пастаяннай трывозе за сваю бяспеку і бяспеку дзяцей. І ў іх для гэтага ёсць усё падставы.

Давяецца шчыра ўспомніць красавіцкі забастоўкі. Пры вялікіх людскіх натопах, у атмасферы наэлектрызаванасці, эмацыянальнай напружанасці праходзілі мітынгі на плошчы Леніна. У такіх умовах дастаткова аднаго неасцярожнага слова, каб абстаноўка стала некіраванай. Да якіх цяжкіх вынікаў могуць прывесці правакацыйныя заклікі, вам тлумачыць не трэба. У апошнія гады прыкладаў у нашай краіне больш чым дастаткова. Варожасць ужо забрала не адну сотню жыццяў. Толькі ў 1990 годзе загінуў 782 чалавек і паранена 3.617.

З боку праваахоўных органаў

наў рэспубліцы не дадзена своечасова ацэнка блікаванню транспартных камунікацый на Аршанскім чыгуначным вузле і іншым незаконным дзеяннямі, якія робяць замаха на нармальную работу транспарту, а таксама на бяспеку работнікаў многіх прадпрыемстваў і жыццё грамадзян.

Дык ці не пара пераходзіць ад запэўніванняў забяспечыць парадок да штодзённай прафесійнай работы па выкананню дзеючых законаў, без гэтага ўся наша дзейнасць у Вярхоўным Саветце і на месцах па развіццю дэмакратыі і прававой дзяржавы страчвае ўсякі сэнс.

З усяго, што адбылося ў рэспубліцы ў красавіку, нам трэба атрымаць самага сур'ёзнага ўроку. Адзін з іх заключаецца ў тым, што мы павінны быць гранічна прадбачлівымі пры ажыццяўленні тых або іншых эканамічных праграм.

Безумоўна, працэс пераходу да рыначных адносін будзе ісі вельмі хвалявіта. Выхад бачыцца іменна ў росце вытворчасці. Калі не забяспечым парадку чыстай працоўнай, не атрымаем грошай для кампенсацыі і індэксацыі. А гэта выклікае новыя канфлікты.

Размаўляючы з людзьмі, простымі працаўнікамі, я адчуў у іх настроіх нейкую безвыхаднасць. Многія з іх лічаць, што мы зайшлі ў тупік, з якога выхату няма.

Я не стаў бы драматызаваць сітуацыю і хачу выклікаць пазіцыю Прэзідыума Вярхоўнага Савета аб шляхах нармалізацыі абстаноўкі.

Пераасноўваючы выхату з крызісу з'яўляецца, на наш погляд, стабілізацыя грамадска-палітычнай сітуацыі ў рэспубліцы, паўсюднае ўмацаванне дысцыпліны і забяспечэнне канстытуцыйнага парадку.

Саветы як законна выбраныя органы народаўладдзя павінны кіраваць дэмакратычным працэсам, дабівацца зладжанай работы ўсіх грамадскіх сіл у вырашэнні такіх надзённых праблем, як прадукты харчавання, жыллё, тавары народнага спажывання, культура, барацьба са злачынствам.

Неабходна дасягнуць разумення канчатковых мэт рэформ: яны павінны быць прасякнуты не толькі перажываннямі аб уласным дабрабыце, але і клопатамі аб Айчыне, праціўніцы грамадства, яго эканамічным, сацыяльным і маральным здароўю, дабры і справядлівасці.

Мы рашуча адхіляем паразітызм і ўтрыманства, адстойваем усё сацыяльныя завабавы працоўных. Любым пераўтварэнням у эканоміцы павінны папярэднічаць меры сацыяльна-гараганты працоўным і ўсім сляям насельніцтва, якія жывуць на зарплату, пенсію або дапамогі.

(Заканчэнне на 4-й стар.).

«Барыня» для бізнесменаў

Ні доволі значныя ў плане камерцыйнай інфармацыі аб'екты, ні самыя змястоўныя (іх, дарэчы, было нямат) выступленні вядомых у дзелавых колах эканамістаў і банкаўскіх работнікаў не выклікалі столькі ажыўлення сярэд удзельнікаў мінскай міжнароднай сустрэчы прадпрымальнікаў «Новае бізнес у СССР», як спосаб прэзентацыі вырабаў Маладзечанскай фабрыкі музычных інструментаў. Па сігналах свайго дырэктара, настройшчык Мікалай Лазоўскі шырока расцягнуў міх гармоніка, што зіхаленнемі рэспубліканскага Палаца культуры прафсаюзаў разлілася вясёлая мелодыя. Хоць у скокі пускаяся.

Ідзем да рынку

А потым паспыліся пытанні: «Якая на фабрыцы эканамічная сітуацыя?», «Наколькі значныя аб'ём і асартымент выпускаемай прадукцыі?», «Якім чынам робіцца разлік з заказчыкамі па дагаворах?», «Тыя маладзечанцы правялі сёбе дыпламатычна?». Калі ўспрымаць іх папярэднічаў упор рабілі, хоць і тактоўна, на вачу ў іх настроіх нейкую безвыхаднасць. Многія з іх лічаць, што мы зайшлі ў тупік, з якога выхату няма.

Гавораць, добры пачатак — паваліна поспеху. Ужо ў перапынках тоўпіцца народ каля экспазіцыі выстаўленыя імі ўзору. І трэба сказаць, тут было на што паглядзець. У прыватнасці, прыцягвала ўвагу музычная шкатулка. Акрамя высокага класа гармонікаў «Беларусь», калектыву фабрыкі прадставілі на прэзентацыю спецыяльна распрацаваную мадэль акардэона «Крыжачок», з якім можна справіцца 4—5-гадовы акампаніатар і які дазваляе выконваць любыя музычныя творы. І гэта ўжо, вядома, не шалка.

Але музычныя інструменты — як дзіцячых, так і дарослых, — гэта зразумела. А вось здзілілі маладзечанцы... наборам для ваннага пакоя.

Прадпрымальнікі, прадпрымальніцы... Гэтыя словы падлюшчвалі да ўсіх удзельнікаў міжнароднай дзелавой сустрэчы «Новае бізнес у СССР» — да тых, хто прадстаўляў Бабыруцкую швейную фабрыку, гомаельскіх «Вягнярынь», прадпрыемствы Ніжняга Ноўгарада і Куйбышава, італьянскую, афганскую і іншыя замежныя фірмы. На тры дні, з 17 па 19 мая, ім былі аддзелены кабіны і залы рэспубліканскага Палаца культуры прафсаюзаў. Гэта сустрэча сабрала прадстаўнікоў амаль 200 прадпрыемстваў, фірм, міністэрстваў, банкаў і кааператываў.

Арганізатарамі ж яе выступілі Навукова-прамысловы саюз СССР, Саветскі фонд развіцця і падтрымкі моладз прадпрыемстваў, Федэрацыя таварыстваў спажывальцаў СССР, Міністэрства, а таксама асацыяцыя «Гарант», «Інтэрформ» і «Мікабан», якія мелі на ўвазе прапаганду і падтрымку новых форм гаспадарання. Адпаведнай была і праграма, якая прадугледжвала правядзенне дзелавых сустрэч, дыскусій і кансультацый, спецыялізаваных семінараў па праблемах павышэння эфектыўнасці прадпрымальніцкай дзейнасці і работы бізнес-клубаў па інтарэсах, а таксама прэзентацыю саветскіх і замежных фірм, выстаўку ўзору іх прадукцыі.

Гэта сустрэча стала яшчэ адным крокам на шляху да рынку і, бесспрэчна, пайшла на карысць яе удзельнікам — напэўна, галоўным яе вынікам можна назваць устаўленне паміж імі кантактаў. А новым людзям, якія прыходзяць у нашу эканоміку, такія кантакты вельмі неабходныя.

М. КАМЯК.



Галоўная каштоўнасць — жыццё чалавека

Экспарту развясваем рукі

(Закачанне. Пачатак на 1-й стр.)

Дабіваючыся рэальнага эканамічнага і палітычнага суверэнітэту, неабходна канцэнтравать інтэлектуальны і эканамічны патэнцыял Беларусі на тых напрамках, дзе мы маем сур'ёзныя навуковыя здольнасці для масавай вытворчасці тавараў народнага спажывання.

Вярхоўны і мясцовыя Саветы, кіраўнікі міністэрстваў, ведаў, прадпрыемстваў і арганізацый павінны скіраваць аб'яднаныя намаганні на аднаўленне кіравання на ўсёх узроўнях, каб не дапусціць далейшага зніжэння вытворчасці, скарачэння выпуску тавараў, масавага беспрацоўя.

Трэба рашуча спыняць безадказныя заклікі да спынення вытворчасці, на канстытуцыйнай аснове забяспечваць саюсцасць разгалінаваных працоўных канфліктаў.

Усім даступнымі сродакмі ўзмацняць прэстыж таварыства. Добраўменны, адказны работнік, які нараўнае пры любой форме гаспадарання і ўласнасці спажывецкі рынак прадуктамі, таварамі і паслугамі, павінен быць выдучай фігурай у нашым грамадстве. Сацыяльная абарона павінна выражацца і ў тым, каб гарантаваць права на працу любому чалавеку, які жадае працаваць,

і даць яму магчымасць зарабіць на дастойнае жыццё.

Трэба дабівацца мабільнасці рэсурсаў прадпрыемстваў перш за ўсё на стабілізацыю спажывецкага рынку, сацыяльнае развіццё калектываў і рэгіёнаў, абарону насельніцтва.

Выключна важнай з'яўляецца задача павелічэння аб'ёмаў жыллёвага будаўніцтва як за кошт сродкаў дзяржавы, так і на сродкі прадпрыемстваў, кааператываў, індывідуальных забудовшчыкаў, а таксама ўзаменна гарантый і расшырэння дапамогі ў забеспячэнні жыллем інвалідаў і ветэранаў вайны і працы, сям'яў з нізкімі даходамі.

Вярхоўнаму Савету нельга не вызначыць свае адносіны і да праблем нарастаючага рабочага руху. Мы падтрымліваем яго, калі ён выступае за гаспадарчую самастойнасць калектываў у распрадаванні сродкаў вытворчасці і выніках працы, за справядліваю аплату выпускаемай прадукцыі і магчымасць не эквівалентнага абмену на іншыя тавары ў рамках саюзнага рынку і без яго, за захаванне сацыяльных задаў.

Робачыя маюць права выступаць патрабаванні, калі прымаюцца рашэнні, якія ўшчамляюць іх інтарэсы. Аднак алма такіх рашэнняў павінна адбывацца ў рамках закона.

Але калі рабочы рух выка-

рыстоўваецца для задавальнення палітычных амбіцый некаторых асоб, якія не лічаць за разбуральнымі вынікі забастоўак, мы не можам гэта ні зразумець, ні прыняць і будзем прабаваць ад кампетэнтных органаў адпаведнага рэагавання і прымянення сілы закона.

Мы павінны кансальдаваць здольнасці сілы грамадства вакол канкрэтных задач. Адна з іх заключаецца ў захаванні і абнаўленні нашай саюзнай дзяржавы, у пераадоленні палітычнага, эканамічнага і духоўнага крызісу.

Пара нам усім зразумець, што рай у асобна ўзятым рэгіёне або рэспубліцы будавацца не маюць. Выйсці з цяперашняй тупіка мы можам толькі разам. Наша рэспубліка жыве ў адзінай саюзнай эканамічнай прасторы. У сумеснай звычцы кіраўнікоў дзяржавы і рэспублікі дакладна вызначаны шляхі канструктыўнага супрацоўства.

Працоўны над антыкрызіснымі мерамі сёння, мы не маем права забываць аб тым, што гэтым і наступным годам не заканаваецца наша жыццё. Таму трэба прадугледзець і развіццё тых сфер чалавечай дзейнасці, якія працуюць на перспектыву. Ні ў якой меры не павінны пацярпець ад рынку выхаванне і адукацыя, ахова здароўя і іншыя галіны. Давяцце разам будзем шукаць адказы на гэтыя і шэраг іншых

жыццёва важных пытанняў.

Паважаны народныя дэпутаты!

Напружаная атмасфера ў грамадстве патрабуе больш высокага ўзроўню даверу адзін да аднаго. Нормы дэпутацкай этыкі абавязваюць не паддавацца залішняй эмоцыям, выконваць правілы цывілізаванай палемікі.

Неабходна з разуменнем адказнасці перад нашым народам разгледзець усе суму пытаньняў, унесеныя ў парадок для нашай краіны. Амаль усе яны звязаны з перабудовай народаўладдзя і прадукцыйнага крызісу ў сацыяльна-палітычнай сферы жыцця рэспублікі.

Напружанай работы запатрабуе ад усіх дэпутатаў абмеркаванне прашаеў законаў. Нам трэба настроіцца на канструктыўную работу.

Хачу яшчэ раз падкрэсліць, што ў сваёй дзейнасці Вярхоўны Савет зыходзіць і будзе зыходзіць з неабходнасці ўсталявання дыктатуры закона. Толькі такім шляхам можна дабіцца парадку ў грамадстве, яго палітычнай стабільнасці.

Галоўнае для нас — паўней улічваць інтарэсы працоўных, ствараць такую прававую базу, якая забяспечыць б развіццё дэмакратыі, рэалізацыю інтэлектуальных і фізічных здольнасцей, правоў і свабод кожнай асобы.

Дзякуй за ўвагу.

Ураду патрэбна стабільнасць. А нам?

МІНСК. У Савете Міністраў БССР адбылася прэс-канферэнцыя старэйшых дзяржаўна-аплана рэспублікі С. Ліна і міністра ўнутраных спраў У. Ягорава.

Першы даў кароткую інфармацыю па «сваёй» пастанове Савета Міністраў Беларускай ССР «Аб дадатковых мерах па сацыяльнай абароне пенсінераў, інвалідаў і іншых груп насельніцтва рэспублікі». У сувязі з гэтым С. Ліна заўважыў, што распрацоўка гэтай пастановы была даўно і незалежна ад патрабаванняў баставальных рабочых. Усёго на маты сацыяльнай абароны працоўных плануецца выдаткаваць

звыш мільярда рублёў. Значную частку гэтага возьме на сябе сама Беларусь, ну а астатняе прыдзецца раскідваць саюзным бюджэтам. І тут пазіцыя ўрада рэспублікі адназначная: дабівацца разумення Масквы сваіх пазіцый нават кампенсацыі і зароботнай платы працоўных.

Праўда, адна папраўка. Урад гарантуе выкананне сваёй праграмы ў тым выпадку, калі ў грамадстве будзе панаваць стабільнасць. 120 мільянаў рублёў — так адзначыла страты народнай гаспадаркі рэспублікі ад працоўных забастоўак. Эгэзіс, лічыць прымушае думкі і рабіць адпаведныя вывады. І не толькі нашаму ўраду.

Што датычыцца тлумачэнняў міністра УС БССР У. Ягорава наводзіць забастоўка інспектара Воранаўскага райаддзела ўнутраных спраў капітана міліцыі А. Фіся, то яны ў асноўным паўтараюць тое, што наша газета паведамляла яшчэ ўчора. Новыя падраздзяленні: забойца капітана застрэліў. Гэта супрацоўнік дэпартаменту аховы краю Літвы А. Ставіс, жыхар в. Вільнюса. Створана спецыяльная ўрадавая камісія па расследаванні інцыдэнтаў на тэрыторыі, куды ўвайшлі на месцы міністра ўнутраных спраў рэспублікі, начальнік УКДБ па Гродзенскай вобласці, іншыя. Камісія актыўна працуе з адпаведнымі органамі Літоўскай рэспублікі. Палітычную афар-

боўку таму, што адбылося, надаваць рана. Абстаноўка на граніцы дзюроў рэспублікі спакійная, хоць і спалены невядомы дзве таварныя бункі дэпартаменту аховы краю Літвы.

«Неабходнасць захавання таможняў рэжыму з нашага боку застаецца, — падкрэсліў У. Ягораў. — У гэтым навіна ў Літву спрабавалі правесці два трактары, украдзеныя з тэрыторыі МТЗ (гэта асобная размова), і 50 каларыховых тэлевізараў. Увогуле з дапамогай нашай таможні сарвана спроба вывезці з рэспублікі тавараў народнага спажывання на 6 мільянаў рублёў».

А. КОКТЫШ.

Як абараніць спажывецка

Кожны з нас, незалежна ад свай дзейнасці, з'яўляецца спажывцом, набывае тавары, перажывае за іх адсутнасці ў галіні, сутнасця і на выніках іх. На першы погляд, праблемамі па абмену пакупкі і інш. Змяніць існуючую сітуацыю, дабіцца павышэння якасці тавараў і паслуг можна толькі агульнымі намаганнямі ўсіх спажывцоў.

Аб тым, як гэта зрабіць, і ішла гаворка на пасяджэнні Каардынацыйнага савета Федэрацыі таварыстваў спажывцоў СССР, якая адбылася днямі ў Мінску. Уго ўдзельнікі гаварылі не толькі аб сваіх першых кроках па развіццё масавага спажывецкага руху ў краіне, але і прынялі шэраг канкрэтных рашэнняў па ўзмацненню таварыстваў спажывцоў і прадпрыемстваў, арганізацый краіны, адначасна неабходна стварэння дзяржаўнай службы па абароне правоў спажывцоў, зацвердзілі асноўныя напрамкі сваёй дзейнасці на бліжэйшыя два гады.

На пасяджэнні падведзены папярэднія вынікі кампаніі па абароне правоў спажывцоў, утвораны рабочыя калегіі Каардынацыйнага савета ФТС СССР. У Мінску, у прыватнасці, будзе пастаянна працаваць калегія па эканоміцы, якую ўзначальвае старшыня Беларускага таварыства спажывцоў У. Каратні.

А. БАЖКО, член праўлення Таварыства спажывцоў БССР, кар. «Звязда».

СВЯТА У ЯЛЦЕ

З Ялтай, з гасціннай крымскіх зямель развіталіся ўдзельнікі Дзея Беларускай культуры, што праходзілі тут. Яны сталі пачаткам урачыстасцей, прысвечаных 100-годдзю з дня нараджэння класіка нацыянальнай культуры Беларусі Максіма Багдановіча.

Паэт некалькі разоў прыязджаў у Ялту. Тут працаваў ён апошнія месяцы свайго кароткага, як імгненна, жыцця і на гэтай зямлі знайшоў апошні прытулак.

З чарнаморскага ўзбярэжжа свята прыбодзе ў Мінск, тут у бліжэйшыя дні адбудзецца міжнародны сімпозіум беларусістаў, таксама прысвечаны абычу лану ЮНЕСКО Году Багдановіча.

ЗАДУМВАЮЧЫСЯ над падзеямі красавіка, я, як работнік пракуратуры, воляна або міжволя адзначаў працоўныя дні на прадпрыемствах рэспублікі забаставачыя акцыі з пункту гледжання дзеючага заканадаўства. Пры гэтым прыходзіліся пастаянна сутыкацца з неадпаведнасцю нашага заканадаўства, якое пакідае без прававога рэгулявання цэлыя блокі грамадскіх адносін. Але ігнораванне на гэта, я ніяк не магу згадзіцца з бытоўчай думкай, што раз парадок правядзення забастоўак з палітычнымі патрабаваннямі Законам не прадугледжаны, то яны могуць ажыццяўляцца наогул без абмежавання якімі-небудзь прававымі рамкамі. Гэта ў корані няправільна.

Сапраўды, дзеючым заканадаўствам, у прыватнасці Законам СССР ад 09.10.89 г. «Аб парадку вырашэння калектывных працоўных спрэчак (канфліктаў)», урэгуляваны толькі парадок правядзення забастоўак, звязаных з выстаўленнем працоўнымі калектывамі патрабаванняў эканамічнага і сацыяльнага характару да адміністрацыі прадпрыемстваў і галіновых органаў кіравання. Але з улікам таго, што правядзенне палітычных стачак забаронена ў выніку і інтарэсы кожнага члена працоўнага калектыва, асабліва палажэнні названага Закона ў поўнай меры неабходна прымяняць і да забаставачых акцый з палітычнымі патрабаваннямі.

Возьмем хоць бы такое пытанне, як аб'ядненне забастоўкі. Наўрад ці можна згадзіцца, што рашэнне аб прыпыненні работ на прадпрыемстве можа прыняць стаячы камітэт самастойна, не атрымаўшы на гэта згоду працоўнага калектыву. Таму тут у поўнай меры прымяненні патрабаванняў арт. 7 Закона СССР ад 09.10.89 г. «Аб парадку вырашэння калектывных працоўных спрэчак (канфліктаў)», які прадугледжвае, што рашэнне аб правядзенні забастоўкі лічыцца прынятым, калі за яго прагаласавала не менш 2/3 членаў данага калектыва або дэлегатаў канферэнцыі.

У поўнай меры неабходна кіравацца і палажэннямі арт. 11 гэтага Закона, які забараняе правядзенне забастоўак, калі гэта стварае пагрозу жыццю і здароўю людзей, а таксама на прадпрыемствах і ў арганізацыях чыгуначнага і гарадскога грамадскага транспарту, грамадзянскай авіяцыі, сувязі, энергетыкі, абаронных галін (у падраздзяленнях, не пасядаючых занятых вытворчасцю прадукцыі абаронага прызначэння), у дзяржаўных і арганізацыйных і арганізацыях, у якіх ўсталявана выкананне задач забеспячэння абароназдольнасці, правапарадку і бяспекі краіны, у бесперапынна дзеючых вытворчасцях, прычымненне якіх звязана з цяжкамі і небяспечнымі вынікамі. Акрамя гэтага, згодна з арт. 12 вы-

шэйназанага Закона не дапускаюцца і забастоўкі, звязаныя з выстаўленнем патрабаванняў аб настільным звар'ячэнні або змяненні саветаў дзяржаўнага і грамадскага ладу, а таксама патрабаванняў, якія выклікаюць парушэнні нацыянальнай і расавага раўнапраўя.

Сёння неабходна ўлічваць і указ Прэзідэнта СССР ад 16.05.91 г. «Аб неадпаведнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам і забаставачымі акцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам». Гэта ў корані няправільна.

Зыходзячы з выкладзенага, у дзеючым заканадаўстве, якая згодна не дапускае забастоўкі, будзе дазволу працоўнага калектыва, прынятага па ўстаноўленым парадку, можна разглядаць, як парушэнне працоўнай дысцыпліны з прымяненнем мер уздзеяння ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Не паллягае аплале і час уздзелу ў палітычных забастоўках. Роботнікам, якія не прымаюць ўдзел у забастоўках, але ў сувязі з ёй не мелі магчымасці выконваць сваю работу, выплачваецца заробатная плата ў размер, прадугледжваным для аплаты працы не па вярхоўнага (арт. 94 КЗАП БССР), г. зн. не ніжэй 7/10 тарыфнай стаўкі.

Аднак трэба мець на ўвазе, што работнікі прадпрыемстваў, якія прымаюць ўдзел у забастоўках у пачатку красавіка г. г. не могуць быць адміністрацыяй звышленыя з работ або падвергнуты іншым мерам уздзеяння, прымяненне якіх да забаставачых калектываў згодна з арт. 11 гэтага Закона, які забараняе правядзенне забастоўак, калі гэта стварае пагрозу жыццю і здароўю людзей, а таксама на прадпрыемствах і ў арганізацыях чыгуначнага і гарадскога грамадскага транспарту, грамадзянскай авіяцыі, сувязі, энергетыкі, абаронных галін (у падраздзяленнях, не пасядаючых занятых вытворчасцю прадукцыі абаронага прызначэння), у дзяржаўных і арганізацыйных і арганізацыях, у якіх ўсталявана выкананне задач забеспячэння абароназдольнасці, правапарадку і бяспекі краіны, у бесперапынна дзеючых вытворчасцях, прычымненне якіх звязана з цяжкамі і небяспечнымі вынікамі. Акрамя гэтага, згодна з арт. 12 вы-

шэйназанага Закона не дапускаюцца і забастоўкі, звязаныя з выстаўленнем патрабаванняў аб настільным звар'ячэнні або змяненні саветаў дзяржаўнага і грамадскага ладу, а таксама патрабаванняў, якія выклікаюць парушэнні нацыянальнай і расавага раўнапраўя.

Сёння неабходна ўлічваць і указ Прэзідэнта СССР ад 16.05.91 г. «Аб неадпаведнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам і забаставачымі акцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам». Гэта ў корані няправільна.

Зыходзячы з выкладзенага, у дзеючым заканадаўстве, якая згодна не дапускае забастоўкі, будзе дазволу працоўнага калектыва, прынятага па ўстаноўленым парадку, можна разглядаць, як парушэнне працоўнай дысцыпліны з прымяненнем мер уздзеяння ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Не паллягае аплале і час уздзелу ў палітычных забастоўках. Роботнікам, якія не прымаюць ўдзел у забастоўках, але ў сувязі з ёй не мелі магчымасці выконваць сваю работу, выплачваецца заробатная плата ў размер, прадугледжваным для аплаты працы не па вярхоўнага (арт. 94 КЗАП БССР), г. зн. не ніжэй 7/10 тарыфнай стаўкі.

Аднак трэба мець на ўвазе, што работнікі прадпрыемстваў, якія прымаюць ўдзел у забастоўках у пачатку красавіка г. г. не могуць быць адміністрацыяй звышленыя з работ або падвергнуты іншым мерам уздзеяння, прымяненне якіх да забаставачых калектываў згодна з арт. 11 гэтага Закона, які забараняе правядзенне забастоўак, калі гэта стварае пагрозу жыццю і здароўю людзей, а таксама на прадпрыемствах і ў арганізацыях чыгуначнага і гарадскога грамадскага транспарту, грамадзянскай авіяцыі, сувязі, энергетыкі, абаронных галін (у падраздзяленнях, не пасядаючых занятых вытворчасцю прадукцыі абаронага прызначэння), у дзяржаўных і арганізацыйных і арганізацыях, у якіх ўсталявана выкананне задач забеспячэння абароназдольнасці, правапарадку і бяспекі краіны, у бесперапынна дзеючых вытворчасцях, прычымненне якіх звязана з цяжкамі і небяспечнымі вынікамі. Акрамя гэтага, згодна з арт. 12 вы-

шэйназанага Закона не дапускаюцца і забастоўкі, звязаныя з выстаўленнем патрабаванняў аб настільным звар'ячэнні або змяненні саветаў дзяржаўнага і грамадскага ладу, а таксама патрабаванняў, якія выклікаюць парушэнні нацыянальнай і расавага раўнапраўя.

Сёння неабходна ўлічваць і указ Прэзідэнта СССР ад 16.05.91 г. «Аб неадпаведнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам і забаставачымі акцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам». Гэта ў корані няправільна.

Зыходзячы з выкладзенага, у дзеючым заканадаўстве, якая згодна не дапускае забастоўкі, будзе дазволу працоўнага калектыва, прынятага па ўстаноўленым парадку, можна разглядаць, як парушэнне працоўнай дысцыпліны з прымяненнем мер уздзеяння ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Не паллягае аплале і час уздзелу ў палітычных забастоўках. Роботнікам, якія не прымаюць ўдзел у забастоўках, але ў сувязі з ёй не мелі магчымасці выконваць сваю работу, выплачваецца заробатная плата ў размер, прадугледжваным для аплаты працы не па вярхоўнага (арт. 94 КЗАП БССР), г. зн. не ніжэй 7/10 тарыфнай стаўкі.

Сёння неабходна ўлічваць і указ Прэзідэнта СССР ад 16.05.91 г. «Аб неадпаведнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам і забаставачымі акцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам». Гэта ў корані няправільна.

Зыходзячы з выкладзенага, у дзеючым заканадаўстве, якая згодна не дапускае забастоўкі, будзе дазволу працоўнага калектыва, прынятага па ўстаноўленым парадку, можна разглядаць, як парушэнне працоўнай дысцыпліны з прымяненнем мер уздзеяння ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Не паллягае аплале і час уздзелу ў палітычных забастоўках. Роботнікам, якія не прымаюць ўдзел у забастоўках, але ў сувязі з ёй не мелі магчымасці выконваць сваю работу, выплачваецца заробатная плата ў размер, прадугледжваным для аплаты працы не па вярхоўнага (арт. 94 КЗАП БССР), г. зн. не ніжэй 7/10 тарыфнай стаўкі.

Аднак трэба мець на ўвазе, што работнікі прадпрыемстваў, якія прымаюць ўдзел у забастоўках у пачатку красавіка г. г. не могуць быць адміністрацыяй звышленыя з работ або падвергнуты іншым мерам уздзеяння, прымяненне якіх да забаставачых калектываў згодна з арт. 11 гэтага Закона, які забараняе правядзенне забастоўак, калі гэта стварае пагрозу жыццю і здароўю людзей, а таксама на прадпрыемствах і ў арганізацыях чыгуначнага і гарадскога грамадскага транспарту, грамадзянскай авіяцыі, сувязі, энергетыкі, абаронных галін (у падраздзяленнях, не пасядаючых занятых вытворчасцю прадукцыі абаронага прызначэння), у дзяржаўных і арганізацыйных і арганізацыях, у якіх ўсталявана выкананне задач забеспячэння абароназдольнасці, правапарадку і бяспекі краіны, у бесперапынна дзеючых вытворчасцях, прычымненне якіх звязана з цяжкамі і небяспечнымі вынікамі. Акрамя гэтага, згодна з арт. 12 вы-

шэйназанага Закона не дапускаюцца і забастоўкі, звязаныя з выстаўленнем патрабаванняў аб настільным звар'ячэнні або змяненні саветаў дзяржаўнага і грамадскага ладу, а таксама патрабаванняў, якія выклікаюць парушэнні нацыянальнай і расавага раўнапраўя.

Сёння неабходна ўлічваць і указ Прэзідэнта СССР ад 16.05.91 г. «Аб неадпаведнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам і забаставачымі акцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам». Гэта ў корані няправільна.

Зыходзячы з выкладзенага, у дзеючым заканадаўстве, якая згодна не дапускае забастоўкі, будзе дазволу працоўнага калектыва, прынятага па ўстаноўленым парадку, можна разглядаць, як парушэнне працоўнай дысцыпліны з прымяненнем мер уздзеяння ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Не паллягае аплале і час уздзелу ў палітычных забастоўках. Роботнікам, якія не прымаюць ўдзел у забастоўках, але ў сувязі з ёй не мелі магчымасці выконваць сваю работу, выплачваецца заробатная плата ў размер, прадугледжваным для аплаты працы не па вярхоўнага (арт. 94 КЗАП БССР), г. зн. не ніжэй 7/10 тарыфнай стаўкі.

Сёння неабходна ўлічваць і указ Прэзідэнта СССР ад 16.05.91 г. «Аб неадпаведнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам і забаставачымі акцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам». Гэта ў корані няправільна.

Зыходзячы з выкладзенага, у дзеючым заканадаўстве, якая згодна не дапускае забастоўкі, будзе дазволу працоўнага калектыва, прынятага па ўстаноўленым парадку, можна разглядаць, як парушэнне працоўнай дысцыпліны з прымяненнем мер уздзеяння ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Не паллягае аплале і час уздзелу ў палітычных забастоўках. Роботнікам, якія не прымаюць ўдзел у забастоўках, але ў сувязі з ёй не мелі магчымасці выконваць сваю работу, выплачваецца заробатная плата ў размер, прадугледжваным для аплаты працы не па вярхоўнага (арт. 94 КЗАП БССР), г. зн. не ніжэй 7/10 тарыфнай стаўкі.

Аднак трэба мець на ўвазе, што работнікі прадпрыемстваў, якія прымаюць ўдзел у забастоўках у пачатку красавіка г. г. не могуць быць адміністрацыяй звышленыя з работ або падвергнуты іншым мерам уздзеяння, прымяненне якіх да забаставачых калектываў згодна з арт. 11 гэтага Закона, які забараняе правядзенне забастоўак, калі гэта стварае пагрозу жыццю і здароўю людзей, а таксама на прадпрыемствах і ў арганізацыях чыгуначнага і гарадскога грамадскага транспарту, грамадзянскай авіяцыі, сувязі, энергетыкі, абаронных галін (у падраздзяленнях, не пасядаючых занятых вытворчасцю прадукцыі абаронага прызначэння), у дзяржаўных і арганізацыйных і арганізацыях, у якіх ўсталявана выкананне задач забеспячэння абароназдольнасці, правапарадку і бяспекі краіны, у бесперапынна дзеючых вытворчасцях, прычымненне якіх звязана з цяжкамі і небяспечнымі вынікамі. Акрамя гэтага, згодна з арт. 12 вы-

шэйназанага Закона не дапускаюцца і забастоўкі, звязаныя з выстаўленнем патрабаванняў аб настільным звар'ячэнні або змяненні саветаў дзяржаўнага і грамадскага ладу, а таксама патрабаванняў, якія выклікаюць парушэнні нацыянальнай і расавага раўнапраўя.

Сёння неабходна ўлічваць і указ Прэзідэнта СССР ад 16.05.91 г. «Аб неадпаведнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам і забаставачымі акцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам». Гэта ў корані няправільна.

Зыходзячы з выкладзенага, у дзеючым заканадаўстве, якая згодна не дапускае забастоўкі, будзе дазволу працоўнага калектыва, прынятага па ўстаноўленым парадку, можна разглядаць, як парушэнне працоўнай дысцыпліны з прымяненнем мер уздзеяння ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Не паллягае аплале і час уздзелу ў палітычных забастоўках. Роботнікам, якія не прымаюць ўдзел у забастоўках, але ў сувязі з ёй не мелі магчымасці выконваць сваю работу, выплачваецца заробатная плата ў размер, прадугледжваным для аплаты працы не па вярхоўнага (арт. 94 КЗАП БССР), г. зн. не ніжэй 7/10 тарыфнай стаўкі.

Сёння неабходна ўлічваць і указ Прэзідэнта СССР ад 16.05.91 г. «Аб неадпаведнасці ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам і забаставачымі акцыямі ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам». Гэта ў корані няправільна.

Зыходзячы з выкладзенага, у дзеючым заканадаўстве, якая згодна не дапускае забастоўкі, будзе дазволу працоўнага калектыва, прынятага па ўстаноўленым парадку, можна разглядаць, як парушэнне працоўнай дысцыпліны з прымяненнем мер уздзеяння ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Не паллягае аплале і час уздзелу ў палітычных забастоўках. Роботнікам, якія не прымаюць ўдзел у забастоўках, але ў сувязі з ёй не мелі магчымасці выконваць сваю работу, выплачваецца заробатная плата ў размер, прадугледжваным для аплаты працы не па вярхоўнага (арт. 94 КЗАП БССР), г. зн. не ніжэй 7/10 тарыфнай стаўкі.